ארבע מאות זהובים של סבלנות

דף עבודה בעקבות ארבע מאות זהובים של סבלנות

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו, על פי ההנחיות.

- שָׁלָב 1: בְּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)

1. שְׁלִיטָה עַצְמִית: כַּעַס הוּא בְּחִירָה, וְאֶפְשָׁר לְהַחְלִיט לֹא לִכְעֹס אַף פַּעַם.

2. מַבָּט חִיּוּבִי וֶאֱמוּנָה: הַלֵּל לֹא רָאָה בַּשְּׁאֵלוֹת "שְׁטֵיוֹת", אֶלָּא פֶּתַח לְהִתְבּוֹנֵן כֵּיצַד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּהַתְאָמָה מֻשְׁלֶמֶת לַסְּבִיבָה שֶׁלָּהֶם.

- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "אַרְבַּע מֵאוֹת זְהוּבִים שֶׁל סַבְלָנוּת"

פְּתִיחָה: הַהִתְעָרְבוּת שֶׁבַּשּׁוּק יְלָדִים, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַלֵּל הַזָּקֵן הָיָה נִשֵּׂא יִשְׂרָאֵל. הָאִישׁ הֵכִי גָּדוֹל, הֵכִי חָכָם וַהֵכִי מְכֻבָּד בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! כָּל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו בְּיִרְאַת כָּבוֹד. אֲבָל לַמְרוֹת גְּדֻלָּתוֹ, הַלֵּל הָיָה כָּל כָּךְ עָנָיו וְסַבְלָן, עַד שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם הָיוּ אוֹמְרִים עָלָיו: "אֶת הַלֵּל הַנָּשִׂיא – אִי אֶפְשָׁר לְהַכְעִיס!".

בְּאוֹתָם יָמִים, יָשְׁבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בָּרְחוֹב, נִקְרָא לָהֶם אַהֲרֹן וּזְבוּלָן. אָמַר אַהֲרֹן: "הַלֵּל הַזָּקֵן מֵעוֹלָם לֹא הִתְרַגֵּז! הוּא תָּמִיד שָׁלֵו!". קָפַץ זְבוּלָן וְאָמַר: "מָה פִּתְאוֹם! אֵין אָדָם בָּעוֹלָם שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהַכְעִיס. תֵּן לִי שָׁעָה אַחַת, וַאֲנִי אַרְגִּיז אוֹתוֹ שֶׁיִּצְעַק עָלַי!". "אֲנִי לֹא מַאֲמִין לְךָ," חִיֵּךְ אַהֲרֹן. "בּוֹא נִתְעָרֵב. אִם אַתָּה מַצְלִיחַ לְהַכְעִיס וּלְהַרְגִּיז אֶת הַלֵּל הַזָּקֵן, אֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ מִכַּסְפִּי... אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז!" (אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז זֶה סְכוּם כֶּסֶף עָצוּם, שֶׁאֶפְשָׁר לִקְנוֹת בּוֹ שָׂדוֹת וּבָתִּים!). זְבוּלָן צָחַק וְשִׁפְשֵׁף אֶת יָדָיו: "הַכֶּסֶף הַזֶּה כְּבָר שֶׁלִּי! אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק מָתַי לָלֶכֶת אֵלָיו".

הַהַטְרָדָה הָרִאשׁוֹנָה אוֹתוֹ יוֹם הָיָה עֶרֶב שַׁבָּת. הַשָּׁמָשׁ כְּבָר הִתְחִילָה לָרֶדֶת, הַזְּמַן לָחוּץ, כֻּלָּם מְמַהֲרִים לָאֲפוֹת, לְבַשֵּׁל, לְנַקּוֹת וְלַעֲרֹךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן. הַלֵּל הַזָּקֵן נִכְנַס לַמֶּרְחָץ וְהִתְחִיל לַחְפֹּף אֶת רֹאשׁוֹ כְּדֵי לִהְיוֹת נָקִי לִכְבוֹד שַׁבָּת הַמַּלְכָּה. פִּתְאוֹם, נִשְׁמְעוּ דְּפִיקוֹת פָּרְאִיּוֹת עַל הַדֶּלֶת הַחִיצוֹנִית, וְקוֹל חָצוּף צָעַק בָּרְחוֹב: "מִי כָּאן הַלֵּל?! מִי כָּאן הַלֵּל?!" (בְּלִי תֹּאַר "כְּבוֹד הָרַב", בְּלִי תֹּאַר "הַנָּשִׂיא"). אָדָם רָגִיל הָיָה צוֹעֵק מִבִּפְנִים: "אֲנִי מִתְרַחֵץ! תַּחְזְרוּ בְּיוֹם רִאשׁוֹן!". אֲבָל הַלֵּל הַזָּקֵן הָיָה מָלֵא בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. "אוּלַי לַיְהוּדִי הַזֶּה יֵשׁ שְׁאֵלָה הֲלָכָתִית דְּחוּפָה לִכְבוֹד שַׁבָּת?" חָשַׁב. הוּא עָזַב הַכֹּל, הִתְעַטֵּף מַהֵר בִּמְעִילוֹ כְּדֵי לָצֵאת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת, וְשָׁאַל בְּקוֹל רַךְ וְנָעִים: "בְּנִי, מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ?". אָמַר לוֹ זְבוּלָן: "יֵשׁ לִי שְׁאֵלָה לִשְׁאֹל!". "שְׁאַל בְּנִי, שְׁאַל!" הַשִּׁיב הַלֵּל, מוּכָן לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי תּוֹרָה. שָׁאַל זְבוּלָן שְׁאֵלָה מַצְחִיקָה שֶׁאֵין לָהּ שׁוּם קֶשֶׁר לְשַׁבָּת: "תַּגִּיד, לָמָּה הָרֹאשׁ שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁגָּרִים בְּבָבֶל הוּא אָרֹךְ כְּמוֹ בֵּיצָה, וְלֹא עָגֹל כְּמוֹ שֶׁלָּנוּ?". הַלֵּל לֹא כָּעַס. הַפָּנִים שֶׁלּוֹ שָׁפְעוּ אוֹר, וְהוּא אָמַר: "בְּנִי! שְׁאֵלָה גְּדוֹלָה שָׁאַלְתָּ! מִפְּנֵי שֶׁהַמְיַלְּדוֹת (הָאֲחָיוֹת שֶׁעוֹזְרוֹת לַתִּינוֹקוֹת לְהִוָּלֵד) בְּבָבֶל אֵינָן זְרִיזוֹת וַחֲכָמוֹת כְּמוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן הָרֹאשׁ שֶׁל הַתִּינוֹק מִתְאָרֵךְ שָׁם". זְבוּלָן הִנְהֵן מְאֻכְזָב, וְהָלַךְ.

שׁוּב וָשׁוּב עָבְרָה שָׁעָה קַלָּה. שַׁבָּת עוֹד רָגַע נִכְנֶסֶת. הַלֵּל שׁוּב נִכְנַס לַמֶּרְחָץ. וְשׁוּב – דְּפִיקוֹת זַעַם! "מִי כָּאן הַלֵּל?! מִי כָּאן הַלֵּל?!". הַלֵּל הַזָּקֵן שׁוּב מִתְעַטֵּף, יוֹצֵא הַחוּצָה וְאוֹמֵר בְּחִיּוּךְ: "בְּנִי, מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ?". "שְׁאֵלָה יֵשׁ לִי!" "שְׁאַל בְּנִי, שְׁאַל!" זְבוּלָן נָשָׂה מַשֶּׂהוּ מַעֲצְבֵּן עוֹד יוֹתֵר: "מִפְּנֵי מָה עֵינֵיהֶם שֶׁל תַּרְמוֹדִים (אֲנָשִׁים הַגָּרִים בְּעִיר שֶׁשְּׁמָהּ תַּרְמוֹד) הֵן צָרוֹת וַעֲצוּמוֹת כְּמַעַט כָּל הַזְּמַן?". חִיֵּךְ הַלֵּל בְּאַהֲבָה לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעָנָה: "בְּנִי, שְׁאֵלָה עֲצוּמָה שָׁאַלְתָּ! תִּרְאֶה כַּמָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דּוֹאֵג לַבְּרִיּוֹת שֶׁלּוֹ: הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה גָּרִים בְּלֵב הַמִּדְבָּר. יֵשׁ שָׁם רוּחוֹת שֶׁמְּעִיפוֹת מְלֵא חוֹל וְאָבָק. אִם עֵינֵיהֶם הָיוּ פְּתוּחוֹת וּגְדוֹלוֹת, הֵם הָיוּ מִתְעַוְּרִים מֵהַחוֹל! לָכֵן ה' בָּרָא אוֹתָם עִם סֵדֶק קָטָן בָּעֵינַיִם, שֶׁיּוּכְלוּ לִרְאוֹת וְלֹא יִפָּגְעוּ!".

זְבוּלֵן כְּבָר הִתְחִיל לְהִלָּחֵץ עַל הַכֶּסֶף שֶׁלּוֹ. הוּא הָלַךְ, חִכָּה לָרֶגַע הַלָּחוּץ בְּיוֹתֵר כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ כִּמְעַט שָׁקְעָה, וְצָעַק שׁוּב: "מִי כָּאן הִלֵּל?! מִי כָּאן הִלֵּל?!". הִלֵּל שׁוּב יָצָא בְּנַחַת. "בְּנִי, מַה אַתָּה מְבַקֵּשׁ?" "שְׁלֹמָה שֶׁל הָאֲנָשִׁים בְּאַפְרִיקָה רַגְלֵיהֶם כָּל כָּךְ רְחָבוֹת וּפְחוּסוֹת?" "בְּנִי, שְׁאֵלָה נִפְלָאָה! מִפְּנֵי שֶׁהֵם גָּרִים בְּאֵזוֹר שָׁמֶלֶא בְּבָצוֹת וּבוֹץ הַרְבֵּה. אִם הָיוּ לָהֶם רַגְלַיִם דַּקּוֹת – הֵם הָיוּ שׁוֹקְעִים בַּבּוֹץ. ה' בָּרָא לָהֶם רַגְלַיִם רְחָבוֹת כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ לִדְרֹךְ עַל הַמַּיִם בְּלִי לִשְׁקֹעַ!".

הַהֶפְסֵד שֶׁל זְבוּלֵן תָּלַשׁ שְׁעָרוֹת מֵרֹאשׁוֹ. הוּא הִבִּיט עַל הִלֵּל הַזָּקֵן שֶׁעָמַד שָׁלֵו וְרָגוּעַ. שׁוּם דָּבָר לֹא הִכְעִיס אוֹתוֹ! זְבוּלֵן תָּקַע בּוֹ מַבָּט זָעֻמְנִי וְאָמַר: "יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת, אֲבָל אֲנִי מְפַחֵד שֶׁתִּכְעַס עָלַי!". הִלֵּל כָּרַךְ אֶת מְעִילוֹ לִכְבוֹדוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַפָּשׁוּט הַזֶּה, הִתְיַשֵּׁב מוּלוֹ וְאָמַר: "לֹא, מַה פִּתְאוֹם. כָּל מָה שֶׁיֵּשׁ לְךָ לִשְׁאֹל – שְׁאַל!". "תַּגִּיד," אָמַר זְבוּלֵן מִבַּעַד לִשְׁנָיו, "אַתָּה הִלֵּל? זֶה שֶׁקּוֹרְאִים אוֹתוֹ 'נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל'?". "כֵּן, בְּנִי." "אִם כָּךְ," צָעַק זְבוּלֵן בְּחֻצְפָּה נוֹרָאָה, "הַלְוַאי שֶׁלֹּא יִרְבּוּ כְּמוֹתְךָ בְּיִשְׂרָאֵל!" אֲפִלּוּ אָז הִלֵּל לֹא אִבֵּד אֶת קוֹר הָרוּחַ שֶׁלּוֹ. בְּעֵינַיִם רַכּוֹת הוּא שָׁאַל: "לָמָּה אַתָּה אָמוּר כָּךְ, בְּנִי? לָמָּה אַתָּה מְאַחֵל לִי רַע?". "מִפְּנֵי שֶׁבִּגְלָלְךָ – הִפְסַדְתִּי אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז! הִתְעָרַבְתִּי עִם חָבֵר שֶׁאַצְלִיחַ לְהַרְגִּיז אוֹתְךָ, וְהִנֵּה – אַתָּה לֹא כּוֹעֵס! הִפְסַדְתִּי הַכֹּל!". חִיֵּךְ הִלֵּל חִיּוּךְ רָחָב. הוּא הֵנִיחַ אֶת יָדוֹ עַל כְּתֵפוֹ שֶׁל הָאִישׁ, וְאָמַר מִשְׁפָּט שֶׁיִּשָּׁאֵר חָקוּק עָבוּר תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל לָנֶצַח: "הִזָּהֵר בְּרוּחֲךָ, בְּנִי! קְחַ לְךָ כְּלָל לַחַיִּים – כְּדַאי הוּא הִלֵּל שֶׁתַּפְסִיד עַל יָדוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז, וַאֲפִלּוּ עוֹד אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז... וְהִלֵּל – לֹא יִכְעַס!". כִּי הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, הָרוֹגַע, וְאַהֲבַת הַשָּׁלוֹם – שָׁוִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכָּל הַכֶּסֶף שֶׁבָּעוֹלָם.

- שֶׁלֶב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שֶׁלֶב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (גַּם לַהֲכָנַת מַצֶּגֶת)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זִהוּי רִגְשִׁי בַּכִּתָּה): "יְלָדִים, אִם הֱייִתֶם רוֹצִים לִקְנוֹת עַכְשָׁו אֶת הַמִּשְׂחָק שֶׁאַתֶּם הֲכִי רוֹצִים בָּעוֹלָם, אֲבָל כְּדֵי לְקַבֵּל אוֹתוֹ הֱייִתֶם צְרִיכִים שֶׁיְּדַגְּדְּגוּ אֶתְכֶם שָׁעָה שְׁלֵמָה אוֹ יַרְגִּיזוּ אֶתְכֶם בְּלִי שֶׁתִּצְעָקוּ 'דַּי!" – מִי חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הָיָה מַצְלִיחַ? (כֻּלָּם מְרִימִים יָדַיִם). הַיּוֹם נִרְאֶה אָדָם שֶׁהִפְסִיד הֶמּוֹן הֶמּוֹן כֶּסֶף, וְהַכֹּל בִּגְלַל אִישׁ עָנָק אֶחָד שֶׁפָּשׁוּט – הֶחְלִיט לֹא לִכְעֹס!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר/לְהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת:

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת מֻמְלֶצֶת:

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "שְׁלִיטָה עַצְמִית: כַּעַס הוּא בְּחִירָה, וְאֶפְשָׁר לְהַחְלִיט לֹא לִכְעֹס אַף פַּעַם." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "אֲבָל לַמְרוֹת גְּדֻלָּתוֹ, הַלֵּל הָיָה כָּל כָּךְ עָנִיו וְסַבְלָן, עַד שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם הָיוּ אוֹמְרִים עָלָיו: "אֶת הַלֵּל הַנָּשִׂיא – אִי אֶפְשָׁר..."?

ג. כיצד הגיב ארבע מאות זהובים של סבלנות למצב המתואר: "הַשָּׁמֶשׁ כְּבָר הִתְחִילָה לָרֶדֶת, הַזְּמַן לָחוּץ, כֻּלָּם מְמַהֲרִים לֶאֱפוֹת, לְבַשֵּׁל, לְנַקּוֹת וְלַעֲרֹךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן."?

ד. מה השתנה בין "תִּרְאֶה כַּמָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דּוֹאֵג לַבְּרִיּוֹת שֶׁלּוֹ: הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה גָּרִים בְּלֵב הַמִּדְבָּר." לבין "הוּא הִבִּיט עַל הַלֵּל הַזָּקֵן שֶׁעָמַד שָׁלֵו וְרָגוּעַ."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "קַח לְךָ כְּלָל לַחַיִּים – כְּדַאי הוּא הַלֵּל שֶׁתַּפְסִיד עַל יָדוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז, וַאֲפִלּוּ עוֹד אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז..."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. שְׁלִיטָה עַצְמִית: כַּעַס הוּא בְּחִירָה, וְאֶפְשָׁר לְהַחְלִיט לֹא לִכְעֹס אַף _____.

ב. פְּתִיחָה: הַהִתְעָרְבוּת שֶׁבַּשּׁוּק יְלָדִים, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַלֵּל הַגָּדוֹל הָיָה נִשְׂיא _____.

ג. אֲבָל לַמְרוֹת גְּדֻלָּתוֹ, הַלֵּל הָיָה כָּל כָּךְ עָנָיו וְסַבְלָן, עַד שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם הָיוּ אוֹמְרִים עָלָיו: "אֶת הַלֵּל הַנָּשִׂיא – אִי אֶפְשָׁר _____!".

ד. אִם אַתָּה מַצְלִיחַ לְהַכְעִיס וּלְהַרְגִּיז אֶת הַלֵּל הַגָּדוֹל, אֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ _____...

ה. הַשֶּׁמֶשׁ כְּבָר הִתְחִילָה לָרֶדֶת, הַזְּמַן לָחוּץ, כֻּלָּם מְמַהֲרִים לָאֲפוֹת, לְבַשֵּׁל, לְנַקּוֹת וְלַעֲרֹךְ אֶת _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
פְּתִיחָה: הַהִתְעָרְבוּת שֶׁבַּשּׁוּק יְלָדִים, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַלֵּל הַגָּדוֹל הָיָה נִשְׂיא יִשְׂרָאֵל.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: אִם אַתָּה מַצְלִיחַ לְהַכְעִיס וּלְהַרְגִּיז אֶת הַלֵּל הַגָּדוֹל, אֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ מִכַּסְפִּי...	□	□	
מִפְּנֵי שֶׁהַמְיַלְּדוֹת (הָאֲחָיוֹת שֶׁעוֹזְרוֹת לַתִּינוֹקוֹת לְהִוָּלֵד) בְּבָבֶל אֵינָן זְרִיזוֹת וַחֲכָמוֹת כְּמוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן הָרֹאשׁ שֶׁל הַתִּינוֹק מִתְאָרֵךְ...	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: מִפְּנֵי שֶׁהֵם גָּרִים בְּאֵזוֹר שֶׁמָּלֵא בְּבִצּוֹת וּבוֹץ הַרְבֵּה.	□	□	
כֵּן, בְּנִי." "אִם כָּךְ," צָעַק זְבוּלֵן בְּחֵצְפָּה נוֹרָאָה, "הַלְוַאי שֶׁלֹּא יִרְבּוּ כְּמוֹתְךָ בְּיִשְׂרָאֵל!" אֲפִלּוּ אָז הַלֵּל לֹא אִבֵּד אֶת קוֹר הָרוּחַ שֶׁלּוֹ.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ חִיֵּךְ הַלֵּל בְּאַהֲבָה לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעָנָה: "בְּנִי, שְׁאֵלָה עֲצוּמָה שָׁאַלְתָּ!

□ שְׁלִיטָה עַצְמִית: כַּעַס הוּא בְּחִירָה, וְאֶפְשָׁר לְהַחְלִיט לֹא לִכְעֹס אַף פַּעַם.

□ הַיּוֹם נִרְאֶה אָדָם שֶׁהִפְסִיד הֲמוֹן כֶּסֶף, וְהַכֹּל בִּגְלַל אִישׁ עָנָק אֶחָד שֶׁפָּשׁוּט – הֶחְלִיט לֹא לִכְעֹס!

□ תֵּן לִי שָׁעָה אַחַת, וַאֲנִי אַרְגִּיז אוֹתוֹ שֶׁיִּצְעַק עָלַי!".

□ זְבוּלֵן תָּקַע בּוֹ מַבָּט זַעְמָנִי וְאָמַר: "יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת, אֲבָל אֲנִי מְפַחֵד שֶׁתִּכְעַס עָלַי!".

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "חִיֵּךְ הַלֵּל בְּאַהֲבָה לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעָנָה: "בְּנִי, שְׁאֵלָה עֲצוּמָה שָׁאַלְתָּ!"?

מה קרה אחרי: "זְבוּלֵן תָּקַע בּוֹ מַבָּט זַעְמָנִי וְאָמַר: "יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה שְׁאֵלוֹת, אֲבָל אֲנִי מְפַחֵד שֶׁתִּכְעַס עָלַי!"."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
אִם אַתָּה מַצְלִיחַ לְהַכְעִיס וּלְהַרְגִּיז אֶת הַלֵּל הַזָּקֵן, אֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ מִכַּסְפִּי...		
מִפְּנֵי שֶׁהֵם גָּרִים בְּאֵזוֹר שָׁמֶלֶא בְּבְצוֹת וּבוֹץ הַרְבֵּה.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "ארבע מאות זהובים של סבלנות" על ארבע מאות זהובים של סבלנות? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "מִפְּנֵי שֶׁהַמְיַלְּדוֹת (הָאֲחָיוֹת שֶׁעוֹזְרוֹת לַתִּינוֹקוֹת לְהִוָּלֵד) בְּבָבֶל אֵינָן זְרִיזוֹת וַחֲכָמוֹת כְּמוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן…".

ג. אילו ארבע מאות זהובים של סבלנות לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הוּא הִבִּיט עַל הִלֵּל הַזָּקֵן שֶׁעָמַד שָׁלֵו וְרָגוּעַ." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "קֹחַ לְךָ כָּלָל לַחַיִּים – כְּדַאי הוּא הִלֵּל שֶׁתַּפְסִיד עַל יָדוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז, וַאֲפִלּוּ עוֹד אַרְבַּע מֵאוֹת…" מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. שְׁלִיטָה עַצְמִית: כַּעַס הוּא בְּחִירָה, וְאֶפְשָׁר לְהַחְלִיט לֹא...

2. אֲבָל לַמְּרוֹת גְּדֻלָּתוֹ, הִלֵּל הָיָה כָּל כָּךְ עָנָיו וְסַבְלָן,...

3. הִלֵּל הַזָּקֵן נִכְנַס לַמֶּרְחָץ וְהִתְחִיל לַחְפֹּף אֶת רֹאשׁוֹ...

4. לָכֵן ה' בָּרָא אוֹתָם עִם סֵדֶק קָטָן בָּעֵינַיִם, שֶׁיּוּכְלוּ...

5. כֵּן, בְּנִי." "אִם כָּךְ," צָעַק זְבוּלֵן בְּחֻצְפָּה נוֹרָאָה,...

6. הַיּוֹם נִרְאֶה אָדָם שֶׁהִפְסִיד הֲמוֹן הַמּוֹן כֶּסֶף, וְהַכֹּל...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הַשֶּׁמֶשׁ כְּבָר הִתְחִילָה לָרֶדֶת, הַזְּמַן לָחוּץ, כֻּלָּם מְמַהֲרִים לֶאֱסוֹת, לְבַשֵּׁל, לְנַקּוֹת וְלַעֲרֹךְ אֶת…".

☐ **מכתב:** כתבו לארבע מאות זהובים של סבלנות בעקבות "מִפְּנֵי שֶׁהֵם גָּרִים בְּאֵזוֹר שֶׁמָּלֵא בְּבְצוֹת וּבוֹץ הַרְבֵּה.".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "כֵּן, בְּנִי." "אִם כָּךְ," צָעַק זְבוּלֵן בְּחֻצְפָּה נוֹרָאָה, "הַלְוַאי שֶׁלֹּא יִרְבּוּ כְּמוֹתְךָ בְּיִשְׂרָאֵל!" אֲפִלּוּ…".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "ארבע מאות זהובים של סבלנות".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
אִם אַתָּה מַצְלִיחַ לְהַכְעִיס וּלְהַרְגִּיז אֶת הַלֵּל הַזָּקֵן, אֲנִי מְשַׁלֵּם לְךָ…		
הוּא הִבִּיט עַל הַלֵּל הַזָּקֵן שֶׁעָמַד שָׁלֵו וְרָגוּעַ.		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה ארבע מאות זהובים של סבלנות פעל באירוע "תִּרְאֶה כַּמָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דּוֹאֵג לַבְּרִיּוֹת שֶׁלּוֹ : הָאֱנָשִׁים הָאֵלֶּה גָּרִים בְּלֵב הַמִּדְבָּר."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "ארבע מאות זהובים של סבלנות".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מארבע מאות זהובים של סבלנות ומן המעשה "ארבע מאות זהובים של סבלנות" למדתי ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15